

פ ר ו ט ו ק ר ל מס. 153
מיסיבת ועדת העבודה, שהתקיימה ביום כז;
כ"ד אייר תשל"ה (5.5.75) בשעה 10.00

כ ח ר :

חברי הועדה:

ש. ארבל - אלמוזלינו - יו"ר
י. אבטבי
פ. גרושר
ט. גז
י. גולן
ל. דיציאן
ה. זיידל
א. לבנבראון
ח. שמעוני

וזמנים:

ד"ר גלס - משרד המשפטים
מ. כרמל - חבר כנסת

י. בארי - מוסד לביטוח לאומי
פ. רוטר - מוסד לביטוח לאומי
מר אבולעפיה - סמנכ"ל משרד האוצר
ג. בר-נעים - משרד הקליטה
מר שרמן - סמנכ"ל משרד הקליטה
ש. פינקלשטיין - יועצת משפטית
גב' אלה - יועצת משפטית
ש. קשטיקובסקי - מוסד לביטוח לאומי

י. ברקמן - מזכיר הועדה

רשמן: ש. קושלר, מ. כהן

סדר היום:

1. תיקון שעות בחוק סירות מילואים (תגמולים)
(תיקון מס' 8) תשל"ד-1974;
2. חוק סירות המדינה (פיטלות) הצעת ח"כ מ. כרמל;
3. תקנות נכי המלחמה בנאצים (תיקון) תשל"ה-1975;
4. הסכם בדבר אסירי ציון (תגמולים).

127.

(יגקת ביום 11.5.75)

היו"ר ש. ארכלי-אלמוזלינו: אני פותחת את הישיבה.
קבלתי מכתב מסר המספשים.
המדובר בשעות שנפלה בחוק שירות פילואים (תגמולים) (תיקון מס' 8) תשל ד-
1974. התיקון הוא בסעיף 5 (א) (1), במקום פעמיים "הסר", יבוא
"סר העבודה".

החלט לאשר את התיקון הנ"ל

2. חוק שירות המדינה (גימלאות) הצעת חבר הכנסת כרמל.

היו"ר ש. ארכלי-אלמוזלינו: בישיבה האחרונה שקיימנו בענין
זה, הסכם והוחלט לבהתאם לכך
גם נוסחא הצעת החוק שהיתה צריכה להיות מובחת על שולחן הכנסת כהכנה
לקריאה ראשונה, שלטענה מאשרים את הצעת החוק, את הסעיף שמדבר על שירות
בצבא הבריטי על פי קריאת המוסדות הלאומיים, ומוסיפים סעיף סמתיחס
לתיקון זה, ובו כוללים את כל הארגונים. לא היה שום ערעור בוועדה.
אבל לאחר מכן, תוך כדי מגעים בין חבר-הכנסת כרמל ובין נציגי הממשלה
והיועץ המספשי ד"ר גלס, הצלחנו להוסיף עוד שני דברים שהם חשובים
מבחינת התאריכים, וזה היה ענין של שנת 1939. אז העיר חבר הכנסת
דיציאן שהנושרות התחילה ב-1936. וכך אמרנו, שזכאים אלה שנכנסו לשירות
המדינה עד שנת 1956. תוך כדי בירורים אלה, הסכם ש שני תאריכים אלה
ישפיעו לטובה על הזכאים. מצאתי לנכון להביא זאת לידיעת הוועדה, כי
זה התברר ביום האחרון לפני הפגרא. כדי לא לפגוע עיכובים, בקסנו
שישלח למזכירות הכנסת את הנוסח.

חבר הכנסת ארידור, שלא היה באף
סלב' של הדיונים, קרא אתהסעיף הראשון שבו כתוב "התקיים כאלה בתקופה
שבין כ"ד אלול תש"ג... 1.9.39...". והחליט לערער על כך. הוא אינו רוצה
שיופיעו המלים "המוסדות הלאומיים". וזאת למרות שאת הנוסח האחרון נתנו
לחבר-הכנסת דיציאן ובקסנו שיתנו תשובה סופית בענין זה. חבר-הכנסת
דיציאן, לאחר עיון, אמר שהוא מקבל את הנוסח הזה, ועל כן מצאנו לנכון
להעביר זאת למזכירות הכנסת. חבר הכנסת ארידור ביקש שלא נביא את
הצעת החוק לכנסת, לפני שיהיה דיון חוזר בוועדה. אני מצמידה את
הצעת החוק לדיון חוזר, למרות שגם הפעם אין חבר הכנסת ארידור מסתתף
בישיבה.

ל. דיציאן: בשביל מה נחוצה הסיפה של הפסקה
הראשונה? ברגע מסויים זה יכול
להתפרש כמצמצם. האם לא יאמרו למישהו שלא היה באחד הארגונים ואשר
התגייס ביוזמתו לצבא הבריטי, שהוא לא בתקס על ידי המוסדות הלאומיים?

ס. כרמל: לו היינו בפיסקה השניה מוסיפים
"לפי קריאת המוסדות הלאומיים",
אז, או שלא היינו קולעים לאמת ההיסטורית, או שלא היינו מתכוונים לכל
אלה שמקובל עלינו שהענין הזה מתיחס אליהם. כל אלה שלחנו על עצמאות
ישראל ועשו לבטחון ישראל באותה תקופה, אם עשו זאת לפי קריאת המוסדות
הלאומיים ואם עשו זאת שלא לפי קריאת המוסדות הלאומיים, הם צריכים
עכסיו להיכלל בהצעה הזאת של חיסוב הגימלאות שלהם.

בסעיף הראשון שמדובר על הצבא ז
הבריטי והבריגדה היהודית, פירוש הדבר שזההיה אקט לאומי של הישוב
היהודי בארץ, של מלחמה בנאציזם. אין מדובר על כך שכל אחד צריך להוכיח
אם הלך לצבא הבריטי לפי תביעה של המוסדות או לפי יוזמה עצמית.
כל המהלך הזה של ההתגייסות של בני הישוב היהודי בארץ ישראל באותם
הימים לצבא הבריטי ולבריגדה היהודית, היה אקט לא שרטי של אנשים סוגים
שרצו להתגייס, אלא של הכרעה לאומית, לתת יד אף בשרם מדינה לכוח הזה של
הצבא הבריטי שנלחם בנאציזם ולהתגייס בעקבות זאת. לפיכך, הנוסח
שהתגייסות היא לפי תביעת המוסדות הלאומיים, בא לתת ביטוי להכרעה
הלאומית הזאת באותו זמן, ולא כדבר מפורר. יחד עם זאת, אין הדבר
פוגע באף אחד. מסום כך אני חושב שזה מבטא נכונה את המצב שהתגייסות
באותם ימים לצבא הבריטי ולבריגדה היהודית בעת מלחמת העולם השנייה,
למלחמה גדולה בנאציזם, היתה על דעת הישוב היהודי באותם ימים.
בפיסקה 2 לא הצענו לכלול את המוסדות הלאומיים, כפי שהסברתי לעיל.

. דיציאן:

רזיאל התגייס לפי קריאת הבריטים
למודיעין הבריטי לשרת בעירק.

. כרמל:

מה שחשוב לעניננו הוא, שבענין זה באמת
היה כאותם ימים קונסנסוס לאומי, ולזה
דאי לתת ביטוי. בענינים אחרים היו חילוקי דעות.

ר שסון:

באופן פרקטי אנחנו נוהגים לפי זה. לא
נתקלנו בבעיות בנושא זה.

י' ר. ש. ארבל-אלמוזלינו:

מתעוררת עוד שאלה, של אלה שסירתו
בצבא הבריטי ונקבע בזמנו שיקבלו

רבע חמישיות. האם יש לכך הסבר?

ר שסון:

כל הענין התחיל מסעיף בחוק שהכירו
במוסדות מוכרים. לאחד מכן התחיל לחץ
דול ומפוסך, מדוע הסירות בצבא הבריטי לא יהיה
לשחות כמו סירות במוסד וכו'. התאימו את
הסעיף ל"מוסד מוכר", שגם בו מדובר על ארבע
חמישיות. י שעבד בסוכנות או במטטלת הסנדט,
קיבל את השכות הפרישה שלו מהמוסד קודם.
אין הגיון להכיר לו בכך פעם נוספת. אטרנו
שחמישית תרד מזה.

. כרמל:

זו בעיה. אם מדובר על אנשים שעבדו
במוסדות ועם פרישתם זכו לפיצויים ו תגמולי
פרישה, השכל גותן שלא חייבים לחשב להם את
טלוא הזמן, כדי שלא יהנו פעמיים. הוא הדין
אולי לגבי הצבא הבריטי, כי גם להם היו וודאי
שכות פרישה. אבל אינני חושב שהיה דבר כזה
לגבי הפלמ"ח או הנושרות ו יחידים אשר
מילאו תפקיד ואפילו לא קיבלו משכורת, ויום
אחד, לאחר לוט-ארבע שנים שוחררו והלכו
הביתה. לגביהם, מדוע ארבע חמישיות? האם
ין לומר שמי שזכה לפיצויי פרישה מתפקידו,
הוא יקבל ארבע חמישיות בלבד, מי שלא
קיבל דבר - זוכה ויחשבו את כל זמן הסירות
שלו בהישונו הגימלאות.

. שמעוני:

יש שני תנאים לקבל התגמול, שהתגייס
בין 1 בספטמבר 1939 ותאריך אחר, וכן
ל פי קריאת המוסדות הלאומיים. השאלה היא
מתי היתה קריאת המוסדות לאומיים. אם היא
היתה לאחר ה-1 בספטמבר 1939, התנאי הזה
לא יוכל התקיים.

ר גלס:

קריאת המוסדות הלאומיים היתה מיד עם
פרוץ המלחמה.

. שמעוני:

צריך לבדוק זאת.

ר שסון:

גם בהצעה המקורית לא דובר, אלא להסוות את
את אנשי הצבא הבריטי למסד מוכר. התוצאה
יסירה שזה רק ארבע חמישיות. אפשר לטעון
שמי שלא קיבל פיצוי, יכירו ו בחטש חמישיות.
זה יפתח פתח רחב מאד. אף פעם לא נכנסנו
להפרדה כזאת. ראש וראסונה יבואו אלה שלא
נקלטו בסירות המדינה וישאלו מדוע הם בכלל
ינם מוכרים.

. כרמל:

אנחנו מדברים על עובדי המדינה או מוסדות
שנוהגים כמו עובדי מדינה.

ר שסון:

אדם שהיה שנים מספר בסירות הפלמ"ח או
האצ"ל י שאל: מדוע לא אקבל כמו עובד
מדינה בעד אותו סירות? אם מכירים בכך
שחמש שנים אלה הן סירות למדינה המדינה
מפצה עבור זה, מדוע אני, שאינני עובד
מדינה, לא אפוצה גם כן? מיד אני עונה
על כך, שהפעם אנחנו מדברים רק על עובדי
מדינה, אבל זה ינו מענה לאותו אדם שטוען.

ר שסון:

זו היתה הסיבה לכך שכל הסנים התנגדו
להכיר בזה לצורך חוק הגימלאות שלנו.
יננו מכירים בסירות של אלפי אנשים שהיו
בהגנה ועשו זאת בהתנדבות. ני חושב
שלא צריך להכיר גם בכך. כאשר היה לחץ,
אמרנו שזה ככל זאת ירות, ואמרו שזה
יהיה כמו מוסד מוכר. אפשר לתת זאת לכל
עם ישראל, אבל

מר שסון:

אז נפתח שיתח לסירותים אחרים, מישהו שעבד במוסדות לאומיים ולא נקלט
בסירות הממשלה נכון הלאה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
כמו כן שאותם מוסדות שזוק סירות
המדינה נהוג אצלם, הם חייבים
להנהיג גם זאת. ההסתדרות, ברגע שהמדינה הולכת לקראת דבר כזה, אינה
יכולה לעמוד מול הלחצים. לגבי הפרשיים, המדינה אינה יכולה לשאת בכך.

ח. שמעוני:
זה קשור בהגשת בקשה לנציבות במועדים
ובדרך שנקבעו בתקנות. יש מי שלא
עובד במדינה ובעוד שנה ייכנס לסירות המדינה. אם זה כרוך באקט חד-פעמי
של נוהלים, הוא לא יוכל להיכלל. אלי נחפזים את הדרך בפניו.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
את ההגבלה של שנת 1956 מחקנו.
בתקנות ייקבע שמיום שנכנס לסירות
המדינה. כל ההערות שנשמעו ילקחו בחשבון בעת הקריאה הראשונה. הנוסח
כבר הונח על שולחן הכנסת. ניתן את האור הירוק למזכירות הכנסת וההצעה
תובא לקריאה ראשונה. נציגי הממשלה ישקלו את ההערות שהושמעו.

החלט להניח את הצעת החוק לקריאה ראשונה בכנסת

3. תקנות נכי המלחמה בנאצים (תיקון) תשל"ה-1975:

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
קבלנו מכתב משר האוצר בנושא הנ"ל,
ובו נאמר: "...לקבוע בתקנות את הסכום
המקסימלי שמותר לרשות המוסמכת לנכות כל חדש מתגמוליו של נכה בדמי
חברות לארגון יציג. בתקנות שפורסמו ביוני 1974 הותר גיבוי של חמס לירות
...טוצע עתה להגדיל את הסכום לשבע לירות, ואבקש את אישור ועדת העבודה
לתיקון בנוסח המצורף בזה".

מר אבולעפיה:
הסיבה היא שהיתה התיקרות. הוצאות
הארגון הולכות ועולות, על אף
התמיכה שלנו בארגון. עד היום גבינו עבורם חמס לירות בחדש, ופנקסים
היתר לגבות שבע לירות. הם פעסיקים מזכיר, כמה פקידות, סכר זירה,
שלשון וכן הלאה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
האם מישהו מבקר את החשבונות שלהם?

מר אבולעפיה:
איננו מבקרים, אבל יש להם ועדת
ביקורת מסלהם. זה כסף שלהם. אנחנו
מסמסים רק כגובים.

ה. זיידל:
האם השתתפות משרד האוצר גדלה
באותו היקף? בדיונים קודמים בנוסאים
כאלה היה מדובר על כך שאנחנו חושבים שיש צורך בביקורת ציבורית.
וזאת משום שיש השתתפות של האוצר. מה בענין זה? נוסף לכך, האם בכל
פעם אנחנו צריכים לאשר זאת גובה התשלום, האם אי-אפשר להצמיד זאת לפסהו?

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
זה נקבע בחוק.

ל. דיציאן:
הייתי רוצה לראות תקציב שלהם.

מר אבולעפיה:
אפשר לדאוג שיסלחו זאת. זה חולק
אתפול בוועידתם. הם קיבלו מאתנו
20 אלף לירות בשנה. מה-1 באפריל יקבלו 40 אלף לירות נוספות. אנחנו
מקבלים דין וחשבון פעם בשנה על ההוצאה והתקציב שלהם.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
אני חושבת שכאשר מדובר בהשתתפות
האוצר ובסכומי גביה של 300 אלף
לירות, לא יתכן בקבלת דין וחשבון. חייבת להיות ביקורת. אם לא ביקורת
של מבקר המדינה, הרי שביקורת האוצר.

מר אבולעפיה:

לא יתכן שהאוצר יבקר בכל גוף שהוא
מסתתף בו ב-10-40 אלף לירות.

פ. גרוסר:

אני מציע שנאשר את התוספת, אבל נקסור
זאת כהחלטה של הוועדה שאנחנו דורשים
שכל שנה יעבירו את המאזן שלהם, מאושר על ידי רואה חשבון, לאוצר
או לגוף ממלתי אחר. זה לא רק שהאוצר מסתתף בסכום כסף, אלא אנחנו
מתבקשים לאשר להם 300 אלף לירות. אם זה כך, זו אחריות שלנו.

י. אבטני:

זה גוף וולנטרי שלהם, יש להם פוסדות
מסלהם והם פוסרים דו"ח לעצמם. אין לכך

סוף. זה לא מעסי.

מר אבולעפיה:

זה כסף שלהם. אלה דמי חבר שכל אחד
מסלם. מי בודק את ועדי העובדים?

גם כן גובים באמצעות המסכורת.

הי"ר ס. ארבלי-אלמוזלינו:

לא באמצעות חוק.

א. לבנבראון:

אולי כדאי שנשמע בוועדה זו את נציג
הארגון, שיסביר את הפעולות. אני לא
מדבר על פיקוח פלא, אבל נשמע את נציג הארגון.

ל. דיציאן:

,אני מציע שנאשר זאת, אבל יחד עם זאת
תכתוב היושב-ראש מכתב ותבקש שיגישו

לנו דו"ח פפורש על פעולותיהם.

הי"ר ס. ארבלי-אלמוזלינו:

אנחנו לא הגזף המבקר. על פי חוק מבקר
המדינה, כל גוף שממנה מהשתתפות
הממסלה, צריך להיות מבוקר על ידי
תסומת לב מבקר המדינה ולמסור זאת לטיקול דעתו. אין זה מתפקידנו
לבקש דו"ח. גם לא האוצר. אבל האוצר צריך להפנות תסומת ליבו של מבקר
המדינה ולהודיע שקיימים גופים שנהנים מתמיכת האוצר במקביל לכספי
החברים שלהם, ולכן הם צריכים להיות מבוקרים.

החלט לאשר את הבקשה, כהצעת הי"ר

א. לבנבראון:

אני מסתייג.

4. הסכם בדבר אסירי ציון:

הי"ר ס. ארבלי-אלמוזלינו:

קבלתי חוזר מארגון אסירי ציון,
והם דורשים חוק. הם מתריעים

על הסכמת ועל החלטות שלא בוצעו. הם מוצעים שיהיה חוק שיסדיר את
מעמדם וזכויותיהם הלגיטימיות. התביעה הזאת הועלתה בוועדה מספר
פעמים ולא דחינו אותה, אבל התחשבנו בצרכינות והמכשול שיהיה לפחות
הסדר, כמו חוק. אבל זה לא אומר שזה צריך להיות שונה מכל החוקים
שמקנים זכויות לאותן קבוצות שעשו למען תקומת המדינה. ההסדר שהובא אינו
דומה לאותם החוקים של אותן קבוצות שהתקיימו במסגרת המדינה. לאומי,
דבר שמקומם לא רק אותם, אלא גם אותנו. בישיבה הקודמת התנהל ויכוח
על הגדרת המחוסר פרנסה. אנחנו נמצאים עתה בסעיף 7, תחולת התסלום.
האם ההסדר צריך להתפרסם ברשומות?

י. בארי:

כן.

הי"ר ס. ארבלי-אלמוזלינו:

מה הענין של 12 חדשים?

גב' אלה:

התיקון הזה מאפשר לנו להפעיל את
ההסדר מהתאריך האורגניזלי שהיה
מיועד להפעלה. אין בכך שינוי מהותי, אלא מתאימים את מעגל הזכויות
לתאריך ההפעלה האורגניזלי.

- ח. סמעוני:
אדם שידע, לא יחכה. מי לא הגיש?
מי שלא ידע. למה ישסיד מתצריך העליה?
- גב' אלה:
בערך פירסם רחב סאד לענין זה.
- ח. סמעוני:
יהיו בודדים שלא העירו את מסומת
לכם, ואין סיבה להעניש אותם.
- גב' אלה:
חייבים להקל גם על המוסד.
- ח. סמעוני:
אם הפירסום כל כך רחב, מדוע אנשים
יחכו 12 חדשים?
- גב' אלה:
יש מקרים של רשלנות. 12 חדשים זו
החלטה אדמיניסטרטיבית נכונה.
12 חדשים הוא פרק הזמן שמופיע בחוק הביטוח הלאומי לגבי נשגעי עבודה.
- פ. גרוסר:
בנושא זה חייב החוק להיות גמיש.
צריך לאפשר גם קריטריונים מסויימים,
אם האיש לא הגיש את הבקשה מסיבות שונות. יש אנשים רבים שאינם מממשים
את זהזכויות שלהם בכלל. אם המדינה החליטה לתת טטהו טיוחד, לא צריך
לסגור את הדרך בגלל איחור בהגשת הבקשה.
- פר שרמן:
בעוד חמש שנים יבוא מיטהו ויגיד
שחייבים לו כסף, שצבר אצלנו כסף.
- י. בארי:
יש נקודה חשובה בכל מערכת כזאת.
ככל שמתרחקים ממועד העילה, קשה
לבדוק את הדברים. מוכרח להיות סעיף שמדרבן אנשים לשנות בזמן. זו מטרת
הסעיף. אפשר לבקש עוד חדש של פירסום רחב. אבל לדעתי מוכרח להיות
מספח שיניע אנשים להגיש את תביעותיהם.
- ל. דיציאן:
הנימוק ההגיוני שאני מקבל אותו
החא, שכל מוסד צריך לדעת פעם אחת
מה הן ההתחייבויות שלו.
- היו"ר ש. ארבלי-אלפוזלינו:
בחוקים אחרים בהם יש קביעת תאריך,
מחייבים את המוסד לביטוח לאומי
להודיע על כך לאנשים, כי יודעים מי הם האנשים. לא כן לגבי א סירי
ציון, שלא על כולם אנחנו יודעים. לכן צריך להוסיף, שאם הגיעה בקשה
של: אסיר ציון לאחר תקופה מסויימת, מתוך נימוקים של חוסר ידיעה,
הבקשה הזאת תידון.
- י. בארי:
אני מציעה שלרשות תהיה סמכות לדון
בבקשה, או לוועדת הערר. נוסיף
סעיף (ד) בסעיף 7. אני קוראת סעיף 8. (קוראת)
- ל. דיציאן:
אני רוצה להעיר לסעיף 7 בדבר
על אזרח ישראל ולא תושב ישראל.
- פר בר-נעים:
ההסדר חל על כל מי שחוק הסבות
חל עליו.
- י. בארי:
נכתוב אם המבקש היה אזרח או תושב
ישראל.
- ל. דיציאן:
לגבי סעיף 8 (ד), מיטהו שנשלח באופן
רשמי לשליחות לתקופה של יותר מסשה
חדשים, מה עליו?
י. בארי:
אפשר לכתוב שבמידה שאדם יצא
לרגל תפקיד; שליחות ציבורית או
ממלכתית או לרגל רישוי, זה יכלל. הכוונה למנוע תשלום ליורדים.
אם הוא על דעת עצמו נוסע לצרכי עיסוקיו הפרטיים, איננו מעוניינים
לכלול אותו. אוסיף את הסייג, שאם הוא נשלח בשליחות גוף ממלכתית ציבורי.
נעביר זאת בצורה המתאימה מחוק הביטוח הלאומי.

מר סרמן:

יכול לצאת בסליחות ההסתדרות הציונית.

י. בארי:

נכתוב בסליחות פטלכתית-ציבורית או לצרכי טיפול רפואי שאוטר. סעיף 8(ה) בלקח בדיוק מההסדר הקיים

לגבי נפגעי רדיפות הנאצים.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

היום הוא מקבל בנוסף לכך 25%.
הסאר נסאר למיסון ההחזקה.

גב' אלה:

בסעיף 8(ה) צריך להוסיף פרטות ציבוריות, כי הסוכנות מטמנת חלק

גדול מההוצאות האלה.

מר סרמן:

מה עם מסעון?

י. בארי:

זה ציבורי.

ל. דיציאן:

זה פרטי לגמרי.

מר בר-נעים:

אני לא חושב שצריך לקנות זאת לקופת חולים. אם האיס קנה לעצמו זכויות בקופת חולים, המוסד אינו צריך לקבל תגבולים.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

מוסד של קופת חולים אינו מחזיק אנשים מעבר לתקופה מסוימת.

י. בארי:

הכוונה היא, שכאשר מדינה או רשות ציבורית או רשות מקומית מסלמת, אין שום שהחולה יקבל בנוסף לכך גם את הכסף. במקרה זה הוא יקבל 25% מההקצבה החדשית והסוכנות תקבל את ה-75% שהיא תעביר לגוף המחזיק את האיש. אם המדינה אינה מחזיקה אותו, הוא יקבל את כל ה-100%.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

את סעיף 10 (א) נסאיר למועד מאוחר יותר.

גב' אלה:

אני חייבת להזכיר את הש"ס.

י. בארי:

התחייבנו לא להזכיר את המלה הזאת.

גב' אלה:

ההסכם עם הסוכנות תם לקראת שנת 1975. טמנו והלאה חותם המוסד זסכם זהה בתכנו עם האוצר. הסכם הסוכנות לא יסבך אותנו, כפי הוא ייגמר. זה הסכם עם האוצר שיחתם ב-1975 הוא גמיש וישתנה בהתאם לסעיפי החיסוב בביטוח הלאומי. למה לנו לבקש תיקון? צריך לחשוב על נוסח שלא יגיד "הסכם עם הסוכנות" אלא "הסכם על", ויהיה ברור שכאשר ההסכם הזה ייחתם, לא יהיה בפועל ובתוקף הסכם עם הסוכנות אלא עם האוצר. הועדה הזאת זאטר את ההסכם עם האוצר.

י. בארי:

אני לא יודעת על הסכם עם האוצר בענין הש"ס. את מטבכת את הנושא באטר יטנו, נבקש לשנות את הסעיף. אנחנו רוצים להפעיל זאת כמחר. המוסד לביטוח לאומי אינו יודע על נוסח כזה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

סעיף 10, 11, 12 יסארו פתוחים.

י. בארי:

אני קוראת סעיפים 13 ו-14. בסעיף 14 חוזרים ל"מחוסר פרנסה"

ועל כן נסאיר זאת. ונעבור לסעיף 15.

ל. דיציאן:

בכל חוקי הפנסיה יש הבדלים בין תשלומים שמטלפים לאלמנה יבין תשלומים לילדים. כאשר יש ילדים, התשלומים יותר גדולים. מדוע זה לא ייקבע גם כאן?

סניחים שהאדם תדאג לילדיה.

גב' אלה:

בחוק פנסיה כשלמים מענקים לשאירים?

מר רוטר:

אפילו מענק. אנחנו לא יודעים את
היחסים המספחתיים.

ל. דיציאן:

הסעיף הזה לא היה בהסכם הראשון,
והוא נלקח מהדוגמא שקיימת במוסד

י. בארי:

לביטוח לאומי. כאשר אדם נפטר, בחוק ביטוח לאומי זיקנה ושאירים, יש
אפשרות לסלם לאלמנתו מענק של ששה חדשים. כאן זה בא במקום מענק פטירה,
כדי לאפשר למשפחה למצוא את דרכה ולהסתדר בתקופה הראשונה שלאחר האסון.

המסך היטיבה רשמה - סכ

ש. קפטוקובסקי:

שם יש טופס שמורה למי לשלם מענק זה. אם אין הוראה, זה

בן-זוג.

ל. דיציאן:

אם אין הוראה אחרת של הנהנה.

י. בארי:

יתכן שיש איזה ידועה בציבור ועלול להיות מצב,

שדווקא המשפחה לא חקבל את זה. אני לא הייתי נכנסת לכך שנקיים רשות משפטית כדי להחליט לאן להשלים את אותו מענק. זה צריך לבוא לקרובי המשפחה הקרובים. המענק צריך להיות מסודר. הכוונה לתת אותו מיידית. אחרת, אם אני אחיל לחפש ולברר מי הזכאי, אין כל טעם למענק הזה.

"הצמדה לשינויים במשכורת -

16. חל שינוי במשכורת המשלמת לעובדי המדינה, יתושבו השכר הקובע, הדרגה הקובעת והתגמולים לפי המשכורת המתאימה בהתאם לשינויים שחלו בה ומהיום שחלו." - זה בא להבטחה שזה יהיה שוטף.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אנחנו מצמידים את זה לתשלומים של נכי רדימות הנאצים. אני רוצה שמעיקף זה יהיה צמוד לתשלומים שם, במידה ויחולו שינויים שם, הם יחולו גם פה.

י. בארי:

כאן זה דבר אחר. זה מתחתם לשכר ודרגה כמו של עובדי מדינה.

אם מחליטים שדרגה י' זה לא 1,053 ל"י, אלא 1,200 ל"י, אוטומטית אני משנה את הכסיס שלי. לגבי האחרים שנקבעים, קשה להבנים את זה. בדיון שהיה כאן לפני זמן מה, הייתה התנגדות של חברי הוועדה להצמיד את זה עם נכי רדימות הנאצים, לא מבחינה עניינית אלא מבחינת הזכרת השם. כל אחד כבודו במקומו מונח. אני לזאת הוצאתנו כל הצמדה מסוג זה. אני חושבת, מאחר וההסדר מקבל את ברכת ועדת העבודה, ועדת העבודה תטיל עלינו, שבכל מקרה שחל שינוי, אנחנו חייבים לבוא עם שינוי.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אני רוצה שזה יובטח כמעיקף. יש חוק נפגע פעולות איבה. הגיע לידי מכתב, שאני מחקוממת נגדו. עוול גדול נעשה לאוכלוסיה הזאת. ועדה שעומד בראשה חת"ב קרגמן החליטה על העלאת תשלומים. אבל, תיקונים לחוק לא הביאו. כבר שנה שלמה משלמים על-פי החלטת הוועדה. כאשר לא מתקנים חוק, הביטוח הלאומי לא יכול להסתמך על התיקונים בחוק.

י. בארי:

בחודש ינואר סיים המוסד לביטוח לאומי לשלם את

ההפרשים.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

מדוע שזה לא יהיה בחוק?!

י. בארי:

אנחנו שלמנו חודש אחרי משרד הבטחון את הסכומים. מאחר ועבדנו ידנית, זה לקח לנו חדשים לשלם. נפקה טעות בחשובים של ועדת קרגמן ושלמנו לפי אותה טעות. רק לאחר ארבעה חדשים נאמר לנו שצריך לשלם מחות.

פ. גרוסר:

צירפת היו"ר. אם זה לא חוק וזה רק לפי ועדות, אז יש

טעויות.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

הזכרתי את הענין הזה כאן, כדי להראות לכם, שאם אין

סעיף שמחייב, אז אחרי מי נרוץ?!

ש. רוטב:

באופן טכני, לא מפריע אם הוועדה רוצה לחזור בה

מאיסורה שהיא רוצה לאזכר את חוק נכבי רדיפות הנאצים.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

הוועדה רוצה להצמיד לחוק נכבי המלחמה בנאצים.

י. בארי:

אנחנו עוד נחשוב איך להכניס את זה.

"חוב של תגמול - 17. נפט

זכאי, לאחר שאושר לו תגמול לפי הסדר זה ובשעת מותו הגיעו לו תשלומים מכח ההסדר, ישולם החוב של התגמול לבן-זוגו ובאין בן-זוג - ליורשיו. "יורש" לענין זה - יורש על פי דין של סעיף 10 לחוק הירושה, תשב"ה-1965."

"תגמול אחד בלבד - 18. קיימת

זכאות לפי הסדר זה לתגמולים לפי סעיפים שונים, ישולם רק תגמול אחד - התגמול הגבוה ביותר מביניהם."

"מניעת כפל תשלומים -

19. (א) כל מי שאושר כזכאי לתגמולים לפי הסדר זה לא יהיה זכאי לתשלום אחר מן הסוכנות היהודיות בשל היותו אסיר ציון, בן משפחתו או בן משפחת הרוג מלכות. (ב) (1) כל מי שאושר כזכאי לתגמולים לפי הסדר זה וקבל, בשל היותו אסיר ציון, בן משפחתו או בן משפחת הרוג מלכות, מיום שהוא זכאי לתגמול לפי הסדר זה, סיוע כספי מן הסוכנות היהודיות או מממשלת ישראל שלא לפי הסדר זה, ינוכה מן התגמול שהוא זכאי לו לפי הסדר זה הסכום שקיבל מהסוכנות היהודית או מממשלת ישראל כאסיר ציון, כבן משפחתו כבן משפחת הרוג מלכות שלא לפי הסדר זה, בגין אותה תקופה."

ל. דיציאן:

כאן יש לי הסתייגות.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אם הוא קיבל סכום חד-פעמי, גם מנכ"ס לו?

י. בארי:

מתכוונתם לתגמולים. אני מבינה שכוונתם היא, אם קיבל עזרה בדיוור. עזרה בדיוור לא נכללת כאילו זה היה תגמול. הכוונה לקצבאות לפניה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

נניח שמגיעים לאדם תשלומים באחד לאפריל 1973. אם בתקופה זאת קיבל תשלומים מהסוכנות כאסיר ציון ועבשו מגיעים לו ע"פ ההסדר תשלומים נוספים, סביר שלא יקבל פעמיים. אבל אם לפני זה קיבל תשלומים מהסוכנות כאלה ואחרים, האם הכוונה לנכות את זה, או רק על אופה תקופה?

מר גר-געים:

"מיום שזכאי לתגמול לפי הסדר זה."

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אני הייתי מבניסה את המלים: "בגין אותה תקופה" לאחר המלים: "ינוכה מן התגמול שהוא זכאי לו לפי הסדר זה".

י. בארי:

אם כך אני צריכה לומר מעמיים "כגין אנתה תקיפה". פעם אחת אני מכניסה את זה לאחר המלים: "שהוא זכאי לו לפי הסדר זה" ופעם שניה בסוף המשפט.

"(2) היה הסכום שיש לנכותו מן התגמולים לפי סעיף קטן (ב)(1) גבוה מסכום התגמולים ממנו יש לנכותו, לא יחוייב הזכאי לתגמולים לפי הסדר זה בהחזר הסכום העודף שקיבל."

"טיפול רפואי ושיקום -

20. הרשות והמוסד יקבעו כללים בדבר טיפול רפואי ושיקום מקצועי למקבלי תגמול לפי הסדר זה - לסוגיהם. המוסד ידאג ליישומם של כללים אלה."

א. שפירא:

מה זה לסוגיהם?

י. בארי:

יקבע בדיוק מה מקבלים בני משפחה של הרוג מלכות ואחרים.

ל. דיציאן:

בנוסף לתגמולים או במקום?

י. בארי:

בנוסף לתגמולים.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

את יכולה לומר בהתחלת המשפט: "מקבלי תגמולים על-פי הסדר זה

זכאים לחלופים..."

י. בארי:

אי-אפשר לכתוב "זכאים". לא כולם זכאים לטיפול רפואי. יכול

להיות שנכה יכול להיות זכאי. לא נקבע שבני משפחתו יהיו זכאים לטיפול רפואי.

ל. דיציאן:

מדוע לא להוסיף כאן: "השירות

האמור לעיל, באם ינחן, יהיה בנוסף לתגמול".

ד. רוטר:

זה לא מפריע. זאת הכוונה וכך נפעל.

א. שפירא:

זה מסבך אותנו כאשר כותבים "לסוגיהם". הכלל מוסיף את

זה. לכן אין צורך לכתוב את זה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אולי נאמר: "הרשות והמוסד יקבעו כללים בדבר מתן

טיפול רפואי ושיקום".

מר בר-נעים:

הבעיה היא, שלמעשה הביצוע יהיה ע"י המוסד לביטוח לאומי. בו בזמן שהוא לא נוחן את המגמול הרפואי, אלא גוף אחר.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אני מבינה את זה. אנחנו רוצים לומר איזשהו דבר שאותו מקבל תגמולים גם יכול לקבל טיפול רפואי ושיקום בנוסף לזה.

י. בארי:

נכתוב כך: "הזכאים לטיפול רפואי ושיקום מקצועי שייקבעו

בהתאם לכללים, לא יגרע מזכויותיהם בתגמולים אחרים" - משהו מסוג כזה.

ג. דיציאן:

זה בסדר.

אולי תכתבי: "בנוסף" במקום
"לא ייגרע".

א. שפירא:

י. בארי:
"עיקול סכומים - 21. כל
הסכומים המשמשים יסוד לחישוב
התגמולים והתגמולים עצמם יחושבו בלירות שלמות מבלי להביא בחשבון את
הפרוטרוט, אולם אם התגמול המחושב לפי סעיף 14(א) (2) הוא פחות מ-50 ל"י
לחודש לא ישולם התגמול."

אני מבקשת עכשו לחזור, בכל זאת,
לסעיפים 11, 12, 13 וכו'. אני רוצה להציב בפניכם את ההצעה שלי, ואתם
תוכלו להתייחס אליה. אני רואה שני דברים: הכנסת בן-זוג לא מפריעה
לסעוץ. כי מה שיכול לקרות זה, שסך הזכאות ישתנה. לכן, זה לא
משפיע על הנסוח.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

כל יתר הדברים קשורים.

הויכוח הוא מי מקבל. אנחנו
מדברים על כמה יקבל.

מר בר-נעים:

זה תלוי אם אתה מתחשב בהכנסה
של בן-הזוג או לא.

ל. דיציאן:

אני יכולה לתת את הסכום השני.

י. בארי:

אם אתה יודע שבן-זוג מרויח X
אז אתה קובע שהתגמולים הם

ל. דיציאן:

מינוס א.

אני בניתי את זה בצורה שיכולה
להראות שני מספרים. מה קורה?

י. בארי:

אתה מתחשב ולא מתחשב.

אבל יש קשר ביניהם. ההכנסה
שן בן-הזוג מקטינה את

ר. רוטר:

תוספת ההכנסה.

אנחנו משאירים את זה. החלטה
ועדת העבודה בעינה עומדת

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

ואנחנו מחכים לחשבונית המשלח בענין זה. כאשר תהיו מוכנים להפוך,
בבקשה תודיעו לי ואני ברצון אעמיד את זה לדיון.

תודה רבה. ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 12.25